

GEANNE OP MELUSI

Gods licht laten schijnen in de
duisternis - ook in Zuid-Afrika

Nieuwsbrief Nummer 16 – Februari 2018

Geanne van Maanen

www.geanneinafrika.nl

HALLO ALLEMAAL!

'Return to your rest my soul, for the Lord has been good to you.' (Psalm 116:7)

De afgelopen weken waren nogal intensieve en er valt een heleboel te vertellen. Tijd voor een nieuwsbrief! Op het moment van schrijven hebben we net een beetje alle schade opgeruimd van de heftige storm die we hadden. De storm die veel meer impact had dan materiele schade toen we hoorden dat drie van onze kinderen van de kidsclub zijn omgekomen in de storm. Dat zet alles in een heel ander perspectief... Daarnaast wordt dit jaar een jaar van enorme veranderingen voor de missie nu verschillende mensen hebben aangegeven dat zij Melusi gaan verlaten. Ook dat heeft een behoorlijke impact op het team en op mij persoonlijk. Als laatste werden na alle hectiek ook nog eens mijn laptop en tablet gestolen. Mijn hoofd tolde wel een beetje om de laatste dagen. Er is echter ook heel veel om voor te danken, zoals het geweldige meidenkamp dat we hadden de afgelopen dagen en Gods voortdurende zorg voor ons. Zo kregen we bijvoorbeeld een enorme vleesdonatie voor de keuken. Wat een wonder! De bovenstaande tekst werd de afgelopen weken een uitdaging en een troost voor mij. Het is soms niet makkelijk om dat tegen jezelf te zeggen: 'Kom tot rust, want God is goed'. Maar het is ook een enorme troost dat Hij goed is en daar kan ik van getuigen! Lees gauw verder!

STORM OVER MELUSI

Op de avond van 24 januari leek er niks aan de hand. We hadden net in de kerk geoefend voor de muziek op zondag en we wilden net naar huis gaan, toen het begon te stortregenen en onweren. Niet veel later kwam er ook een enorme hagelbui voorbij en begon het enorm te waaien. Nu zijn we zulke buien hier wel gewend en keken we in eerste instantie niet raar op. Even later beseften we dat het wel een hele heftige storm was. Op een gegeven moment besloten we maar naar huis te gaan. Buiten gekomen zagen we dat het grasveld voor de kerk in een rivier was veranderd. Het fijne aan de missie is, dat niks ver weg is, maar toch kwam ik erg nat thuis. Onderweg zag ik al dat verschillende bomen waren omgevallen en een deel van het dak van onze mannen eraf was gewaaid. Vrijdagmorgen werd de schade pas goed zichtbaar. Meer dan tien bomen om, het dak er half af en veel huizen hadden lekkage. Maar dat was nog niks bij het verhaal wat we later hoorden. In de township waren er drie kinderen door het water weggespoeld. In de storm was het dak van hun huis eraf gewaaid. In paniek waren de kinderen naar buiten gerend en wilden de straat voor hun huis oversteken. Die was echter veranderd in een rivier en sleurde de kinderen mee. Twee van de drie kinderen zijn op het moment van schrijven gevonden. Niet meer in leven. Voor het andere kind wordt gezocht, maar die is waarschijnlijk ook overleden. Deze kinderen bezochten regelmatig onze kidsclub en kidschurch. We kennen hen. Het is niet te bevatten dat ze er niet meer zijn. Wat een enorme tragedie voor de familie. Onbeschrijfelijk... Daar zijn geen woorden voor. We huilen met hen en bidden God om troost. Tegelijkertijd zijn we God ook intens dankbaar dat er niks ergers op de missie is gebeurd.

VERANDERINGEN

Leven op de missie betekent dat geen dag hetzelfde is. Dat weten we allemaal. Het leven hier bestaat uit grote en kleine veranderingen. De laatste weken bestond het uit grote. Zowel Brandien als Thomas en Rebekka, een Duits stel dat met hun drie kinderen hier al voor zes jaar is, hebben besloten om terug te gaan naar Nederland en Duitsland. Brandien vertrekt in maart en Thomas en Rebekka zoals het er nu uitziet waarschijnlijk in juni. Het is een heel raar idee dat zij gaan vertrekken en ik moet het echt nog een beetje accepteren. Doordat we hier samenleven op een terrein en enorm veel samenwerken, voelen deze mensen als familie. Vooral de mensen uit het team dat hier voor een langere tijd zijn. Het gaat heel erg moeilijk worden om afscheid te nemen. Met het vertrek van Brandien betekent het ook dat iemand uit mijn huis weggaat en een goede vriendin. Ook Thomas en Rebekka zijn goede vrienden en ik eet daar bijvoorbeeld elke dinsdagavond. Al met al dus grote veranderingen. Voor mij persoonlijk, voor ons als team en ook voor het werk dat we doen. We weten dat God goed is en ook in deze situatie probeer ik te onthouden: 'Kom tot rust mijn ziel, want God is goed!'

MEIDENKAMP

'Geanne, kunnen we nog een vraag doen? We willen nog niet naar de film, we hebben nog meer vragen!' Het was meidenkamp.

We hadden zo'n veertig meiden van tussen de elf en de veertien jaar. Ze waren een weekend bij ons op de missie en hadden dikke lol. Samen spelletjes doen, lekker eten, luisteren naar verhalen, zingen, sporten, een film kijken en noem maar op. Het bijzondere was dat in mijn kleine groepje er telkens enorm veel vragen kwamen. Zoveel dat ze zelfs nog wilden wachten met film kijken. Zo gingen we door met het beantwoorden van alle vragen in ons groepje. Vragen die varieerden van 'Hoe ziet de hemel eruit?' tot 'Waarom moest Jezus sterven voor ons?' en van wat er gebeurt als je overlijdt tot waarom we God niet kunnen zien. Het ware goede en diepe vragen! Ik vond het heel bijzonder. Dit was een kans voor deze meiden om de waarheid te horen en het licht te zien en die gebruikten ze. Het was ook gaaf om te zien hoe de discipelen (de tieners die hielpen) enorm enthousiast waren om alle moeilijke vragen te beantwoorden. Ik genoot ervan! Bidden jullie mee voor deze meiden dat ze de waarheid die ze hebben gehoord niet zullen vergeten?

KHAZI

Een van de mooiste dingen van mijn werk hier vind ik dat je kan zien hoe mensen groeien en vooruit komen. Een van deze mensen in Khazi. Vorig jaar januari begon ze aan de bijbelschool in Pretoria. Dat op zich was al een wonder, want er was eigenlijk helemaal geen geld voor. God voorzag in dat en Khazi bracht een jaar door in de bijbelschool. Het was zo gaaf om haar te zien toen ze terug kwam in december. In zoveel opzichten was ze meer volwassen geworden. We konden het merken in haar gevatte opmerkingen en grapjes, maar ook de vrijheid om dingen te delen en voor een groep te staan. Het gaafste was nog dat de bijbelschool haar had gevraagd om nog een jaar te blijven en een mentor te zijn voor een nieuw groepje studenten. Een beetje zenuwachtig, maar ook met veel zin, vertrok Khazi in januari weer. Wie had dat 3 jaar geleden gedacht? God werkt en Hij gebruikt ons om Zijn Koninkrijk te laten groeien.

PLANNEN & VOORUITZIEN

Het is een nieuw jaar. De eerste maand is alweer voorbij gevlogen. Het voelt als een jaar waarin heel veel te gebeuren staat. Volgende maand hoop ik een week op vakantie te gaan met Brandien, iets waar ik erg naar uitzie. Daarna volgen er drukke maanden met kinderkampen, een discipelschapskamp, onze jeugdconferentie en de bruiloft van mijn collega Bonginkosi. Als dat allemaal achter de rug is hoop ik als alles goed gaat in juni naar Nederland te komen. In juni verloopt mijn visum en zoals het er nu uitziet wil ik in Nederland een nieuw visum aanvragen om weer terug te gaan naar Zuid-Afrika als alles goed gaat. Ergens weet ik dat mijn tijd hier nog niet klaar is en dat dit voor nu mijn plekje is waar God mij wil hebben. Het duurt dus nog lang, maar als alles goed gaat hoop ik jullie in juni te zien!

Deze nieuwsbrief in het vervolg regelmatig ontvangen? Laat het weten via geanneinafrika@gmail.com